

עלון יחיעם

ינואר 2023

ונחוץ הרבה כוח ואמון וביטחון,
לשמור שהכל מסביב יקרה נכון
שלא יתנפץ, ישבר, יהפוך לחורבות,
שלא תהיה זו בכיה לדורות.

השער נפתח לשנה חדשה
נקבל אותה בתפילה ובקשה,
כי נדמה שהיא הולכת להיות קשה
מאד קשה...

אז

נעשה ש - 23 תהיה שנה טובה

בואו, נתרומם ונאחז בחוזקה בתקווה,

משולחנו של עידן רז מנהל אגודה קהילתית / ועד מקומי

סיום שנה קלנדרית

מצויים במהלך התוכנית והתקציב לשנת 2023 בד בבד ממשיכים לטפל בשוטף. כרגע על הפרק טיפול בניקוז וסחף שבאו בעקבות הגשמים.

פעילות שיא

זו היתה שנה שהתאפיינה בהרבה מאד פעילויות, כשפעילות השיא היתה קליטת העולים. כרגע מכינים את המבנים לקליטת מחזור ב', בשלב זה 6 משפחות. חלק מהמשפחות מהמחזור הראשון שנקלטו אצלנו ונשארו יותר זמן, מצאו עבודה ועוברים לחיים מלאים במקומות אחרים בארץ, מה שמממש את המושג המגדיר אותנו כבית ראשון. חלק מהעולים עובדים אצלנו במערכת החינוך, אחרים מצאו משרות באזור בסיוע תושבי יחיעם. מדובר באנשים שבאו, למדו עברית, יצאו לקורסי העשרה והשמה, הבינו את המציאות ומשתלבים בה. אני חושב שרוב העולים יוקירו את התקופה שלהם פה עד יומם האחרון ואני שמח וגאה על הפלטפורמה שלה הם זכו כאן, בהתגייסות שיא של כלל הקהילה.

מגרש הכדורגל

בשעה טובה אנחנו מממשים פרויקט שחיכינו לו זמן רב. שיפוץ ושידרוג מגרש הכדורגל. זוהי עבודה גכדולה, הן ברמה הביצועית והן ברמה התקציבית. על פי הצפי לקראת סוף החודש נחנך, בשעה טובה, את המגרש המחודש.

תרבות

רז דגן הודיע על רצונו לסיים את תפקידו. רז מילא את תפקידו לאורך שנים ארוכות ושמר על יציבות בתפקיד שנדרש לתת מענה לכל הקהילה, במסגרת משאבים מצומצמת, כולל תקופת הקורונה, שהציבה צרכים שונים מאד, חשיבה קהילתית ויצירתיות לאורך כל הדרך.

אנחנו עוסקים בחשיבה איך ומה נכון לעשות ומה הקונספט המתאים לקהילת יחיעם.

מבטיחים שהבסיס התרבותי לא ייפגע ונחגוג את כל חגי ישראל, כרגיל. רז נשאר לגור ביחיעם ואנו מאחלים לו בהצלחה.

מגרש הכדורגל בעיצומה של העבודה

הלב

מועצת מטה אשר הכינה 33 לבבות ברזל דקורטיביים. 32 ליישובים ואחד למבנה המועצה.

אנחנו בחרנו להציב את הלב בכניסה לגן איתן, גן הקיימות. כן התקבלו המועצה 3 ספסלים שהוצבו בגן השעשועים ו 3 פחי אשפה קטנים.

(המשך בעמ' 4)

סיום עבודתה של סנדי

לאחר 8 שנים החליטה סנדי ירון, נמהלת מערכת החינוך ביחיעם, ללכת הלאה. סנדי התחילה כרכזת הגיל הרך ולאחר מכן נקראה לדגל ולקחה על עצמה את ריכוז כל מערכת החינוך בקיבוץ וכך עשתה במשך שנים. סנדי החזיקה את פעילות המערכת, שהיא פעילות הליבה של האגודה הקהילתית.

בתום 8 שנות ריכוז החינוך על ידי סנדי אנחנו מונים היום ארבעה גנים: פשוש, אנקור, דרור וזמיר. שני מרכזונים: תמר ושקד ושני מועדוני נוער.

כרגע המאמץ הגדול ביותר שלנו הוא בתחום הפעילות של בני הנוער. אנחנו מחוייבים לפעילות הזו ומבקשים מכולם לתת לחיה עצמון את הזמן הנחוץ כדי לראות את פירות המאמץ שאנו משקיעים בכך.

ברמה האישית, אני מוקיר מאד את סנדי, על ההתמדה, היכולת וההשקעה. סנדי מחוברת לערכים ולהשקפת העולם של החינוך הקיבוצי והיתה עמוד השדרה של הרצף של הקו הערכי החינוכי שלנו בקיבוץ יחיעם, שבו אנחנו גאים ואותו אנו שוקדים לשמר.

סנדי עברה איתנו ימים מורכבים גם ברמה הקהילתית, בתקופת הקורונה ובימים אחרים, וגם ברמה האישית-משפחתית, עמדה לצד משפחות, ליוותה ותמכה בעת הצורך.

כל הכבוד.

את סנדי תחליף סער לוי, תושבת קיבוץ חניתה, בעלת נסיון ורקע בחינוך, שמכירה את התפיסה הקיבוצית.

אנחנו מאחלים בהצלחה לסער ומברכים את סנדי בדרכה החדשה.

המועצה האזורית מטה אשר הציבה מאחורי תחנת האוטובוס מתקן לניפוח ותיקון אופניים, לשימוש הציבור.

משולחנם של אתי קלדס - מנהלת קהילה ירון פוקס – יו"ר ומנהל קיבוץ

סיכום שנת פעילות

היתה שנה עם הרבה מאד פעילות מוצלחת.

וותיקים

פעילות הוותיקים הכפילה את עצמה והיא מאד מגוונת וכן הוכפל גם התקציב ועמדנו בתוכנית השנתית שהוכנה על פי החודשים. גם השנה מתכננים הגדלת תקציב.

בניין

הרבה מבנים שופצו בהתאם לתוכנית. כרגע עומדים בשלבי סיום של שיפוץ 6 יחידות שאישר משרד השיכון, עבור העולים. הקיבוץ הוסיף לתקציב של משרד השיכון, על מנת להבטיח שהבנייה תתאים גם לתקופה שלאחר השנתיים בהן יעמדו הדירות לרשות עולים מטעם משרד השיכון. העבודה נעשית על ידי קבלן של המועצה, בליווי אנשי ועדת התכנון. השיפוץ אמור להסתיים בסוף ינואר. לצוות הבניין והתשתיות הצטרף אלון מרימסקי (קיבוץ אפיקים), בעל נסיון ברמה הקיבוצית, בתפקיד מנהל קרקעות. ניהול קרקעות כולל את הנושא הסטטורי מול רשויות המדינה, רשות מקרקעי ישראל (רמ"י), המועצה האזורית מטה אשר, יוזמות עסקיות של הקיבוץ ובקשות של החברים, בעזרה סטטורית בפתרון בעיות. תכנון היישוב עם מבט קדימה, ברמה הכלכלית והחברתית. אלון עובד בקיבוץ יומיים בשבוע, עוזר לירון בעבודת פיתוח הקיבוץ מבחינה עסקית, בתחום התכנון, סביבה, אדריכלי, הגשת טבעות וכדומה. עכשיו עובדים על נושא החניות.

שיפוץ 6 יחידות דיור. בתי כגן משנים את פניהם

תאורת חצר

בימים אלה הסתיים פרויקט של המועצה להחלפת 250 גופי תאורת חצר לנורות לד. שימוש בתאורת לד אמור להוזיל מאד את עלויות השימוש. וכן יותר ידידותית לסביבה.

סיבים אופטיים

הסתיים חלק ראשון של הנחת סיבים אופטיים. בימים הקרובים יסומנו המקומות ולאחר מכן, יחובר כל בית, בתיאום עם החברים. השנה מדובר ב 50 בתים.

תחום הבריאות

פיזיותרפיה

עובדים על הסדרת טיפולי הפיזיותרפיה, על מנת לענות על כל הצרכים באופן הולם.

החברים המטופלים אצל חאלד קיבלו הודעה על מועד הטיפול שלהם. תוך זמן קצר ייערך סיכום ביניים עם חאלד ויחלט על המהלכים הבאים.

רכזת שטח

הדס הספל נכנסה לעבוד כרכזת שטח וגם אנחנו וגם החברים מאד שבעי רצון. הדס נפגשת עם אתי ורחלה אחת לחודש כדי להבטיח שיש התאמה בין הצרכים המשתנים לבין הפעילות בשטח.

מרפאת שיניים

המרפאה שופצה וגדל מעגל המשתמשים. בתוכנית להוסיף שירותים נוספים.

קליטה

6 משפחות עומדות בראשית בניית בתיהן במסגרת הקו הכחול. כולן התקבלו לחברות בעצמאות כלכלית. 3 משפחות בנים, שלי וצביקה, אביה ובת חן, נועם וובר, הראל לביא וטליה, נמצאות בתהליך קליטה.

חקלאות

אבוקדו

היבול קטן מזה שהיה בשנה שעברה, אך המחירים הגבוהים מפצים על כך. העונה מסתיימת ב – 650 טון. כרגע נוצרה סיטואציה חדשה, המאפשרת לנו לשווק פרי כמעט על פני כל השנה, כתוצאה מנטיעות נוספות ומסוגים חדשים.

אנונה

העונה התחילה ומסתמנת כעונה עם יבול מצוין. כ – 170 טון. עם הכנסה גבוהה.

בננות

העונה התחילה טוב, עם יבול נמוך, אבל על אף המחירים הנמוכים, המחיר היה רווחי יותר מאשר לפני שנה. כרגע השיווק קצת קשה ומנסים למשוך את הקטיף ככל האפשר, עד שתהיה עליית מחירים נוספת. ענף הבננות עומד על איזון. השנה תסתיים ברווח, גם אם לא גדול.

(המשך בעמ' 8)

לול

הושג שיא של 7 מדגרים בשנה, מה שמגביר את הרווחיות.

חממות הידרופוניות

לא מצליחים להתרומם. מחפשים דרכי אחרות להפעלה/ שיווק וכו'.

בתחום החקלאות תסתיים השנה עם הכנסה יפה בדומה לשנה שעברה.

תיירות

ועד ההנהלה אישר לצוות המו"מ להתקדם לסיכום עם אחד מתוך שני הגופים שעיימם היו מגעים ובדיקות במשך זמן רב. על פי הסיכום הגורם המפעיל ישלם לקיבוץ את מלוא שכר הדירה וכן ישא בעלות כל השיפוצים, ההכנות והתשלומים הנדרשים על ידי מוסדות המדינה. הסיכום הסופי יובא לאישור ועד ההנהלה ושיחת הקיבוץ.

השכרות

השכרת דירות ומבנים עסקיים זהו אחד היעדים המרכזיים. הענף מתפתח ומותיר רווח כספי נקי. השנה נעשו השקעות על מנת להעלות את ערך הנכסים העומדים להשכרה. בתחום ההשכרה העסקית תסתיים השנה ב 15% יותר הכנסה מאשר בשנה הקודמת, כתוצאה מעבודה מאומצת של שאול פפר, אחראי השכרות, אתי וירון. לתיסכולנו, לא הצלחנו עדיין להשכיר את מבנה הקומטונה-מכבסה, חלק ממחסני הטבק וכן מבנה שהקמנו מתחת לחשמליה.

אנרגיה סולארית

נבדקות כל הזמן אפשרויות להתקנת מקומות נוספים לניצול אנרגיה סולארית.

בסך הכל אנחנו מרוצים מההתקדמות ומהשגת היעדים שהצבנו לעצמנו.

הכנת תקציב 2023

בחודש האחרון עוסקים בסיכום תקציבי של שנת 2022 ובונים את התקציב לשנת 2023.

כדי להכין את תוכנית העבודה והתקציב, מבקשים מכל מרכז ענף/ועדה להכין עבורנו סיכום הצרכים של הענף וכן השקעות נדרשות או רצויות. אריה, אסנת אתי וירון יושבים עם כל אחד מהרכזים לקראת הכנת התקציב ומקבלים מאריה תרגום מספרי. כמו כן מכין אריה אומדן לסיכום השנה. נמצאים בשלבי הסיום של הכנת התקציב.

כיוונים חדשים

עובדים על פרויקט בתחום איכות הסביבה. טיפול באנרגיה אורגנית בשיתוף פעולה עם קיבוצים נוספים באזור. לצורך העניין נבדק האם ניתן להקים מתקנים הנדסיים להקמת מפעל סגור לטיפול בפסולת, בשטח של כ – 12 דונם מתחת למתקן. אפשרות נוספת שנבדקת, בשטח החרוב בעמק געתון, בשיתוף פעולה עם געתון, להקמת מתקן לאגירת אנרגיה, אותה ניתן לשווק / להשתמש בכל שעות היממה.

בחירת ועד הנהלה חדש

ממש ממש בקרוב...

חינוך משולחנן של סנדי וחיה

הגיל הרך

הגיל הרך

לאחר החגים נכנסו גני הגיל הרך לשגרה נעימה, שכוללת טיולי בוקר וטבע, משחק בחצר ועם בוא החורף טיולי חורף ושלוליות.

ילדי גן אנקור, עטופים במעילים, מחכים לגשם

ילדי גן זמיר לומדים על כנסת ישראל

חג החנוכה

בכל הגנים חגגו את חג החנוכה, הדליקו נרות עם ההורים והכינו לביבות.

מסיבת חנוכה עם ההורים בגן דרור

ילדי גן זמיר וההורים במסיבת חנוכה בגן יער

(המשך בעמ' 12)

סבא יאיר וגן זמיר

בשבע השנים האחרונות נוצר הקשר בין גן זמיר לסבא יאיר,
בתחילה, עד תקופת הקורונה, נפגשנו אחת לשבועיים,
ובהמשך, בטיולים, בחגים ובביקורים קצרים מחוץ לביתו.
הכרנו ביחד את הטבע המרהיב ביחיעם,
למדנו איך קוראים לכל עץ ופרח,
ביקרנו בכל סתיו את התבצלת היחידה ביחיעם,
ראינו איך מודדים את הגשם בכל יום,
שמענו סיפורים מרתקים על הקמת הקיבוץ,
וסיפורים אישיים על עקרבים ונחשים,
קיבלנו אגוזי פקאן טעימים ישר מהעץ,
עיינו יחדיו בספרים על בעלי חיים,
ונדהמנו בכל ביקור מחדש מהקשר של סבא עם ילדי הגן
אוהבים ומעריכים כל רגע שהיה לנו ביחד
ילדי גן זמיר והצוות

פרידה מסנדי

בימים אלה אני מסיימת את תפקידי.
 אני רוצה להגיד תודה גדולה על שנתתם לי להיות חלק מקהילה גדולה
 ומתפתחת ולשמור על החינוך הקיבוצי.
 אהבתי לעבוד עם הילדים, ראיתי שליחות בשמירה על התנאים שאנחנו
 מעניקים להם, שהם מעל ומעבר למקובל, אשר כוללים צניעות ופשטות
 ושימת הערכים החינוכיים שלנו במרכז.
 אמנם עבודתי היתה בעיקר עם המבוגרים, אנשי הצוותים החינוכיים,
 אבל תמיד למען הילדים.
 היה לי צוות נפלא, אנשים שהרגשתי שהם איתי בדרך ובתפיסה, שעושים
 הכל כדי שהחינוך פה יהיה לתפארת.
 העבודה עם כל כך הרבה הורים ואנשי צוות, מציבה גם אתגרים, לעיתים
 לא קלים, ותמיד הרגשתי שיש לי שותפות ותמיכה, מעידן ומוועדת חינוך,
 שמאד האמינו בי ובדרך שלאורה הלכנו.
 ראיתי את הילדים כאילו הם הילדים שלי
 וראיתי את עצמי חלק מקהילת יחיעם.

אנחנו מקבלים בשמחה את סער ואני מאחלת לה בהצלחה
 ושתמשיך להצעיד את מערכת חינוך יחיעם קדימה.
 אני משאירה אתכם בידיים טובות.
 אני אתגעגע.

סנדי

מרכזונים ונעורים

שלום שמי חיה אני מנהלת החינוך הבלתי פורמלי החדשה ביחיעם, נעים להכיר. טיילנו ברחבי הקיבוץ עם ילדי המרכזונים, הצגנו הצגה לילדי הגנים, עשינו פעילויות רבות ומגוונות, הדלקנו נרות עם החיילים שהתארחו בקיבוץ, התארחנו בבית המשפחתי להדלקת נרות. הילדים הקשיבו למבוגרים שסיפרו כיצד חגגו את חנוכה בעבר ומאוד התרגשו. בנעורים המדריכים העבירו פעילויות בשעות הערב לשכבות ז-יב.

צוערי גדוד גפן
מבה"ד 1
שהתארחו
ביחיעם לשבוע
ניוטים באזור
הדליקו יחד עם
ילדי המרכזונים
נר חמישי של
חנוכה

ילדי שקד מארחים את המבוגרים

ילדי תמר חוגגים

הנעורים בפעילות במועדון

מעדני יחיעם עם סיום שנת 2022 ולקראת השנה האזרחית החדשה

דיווחים כספיים מפורטים נמסרים בישיבות הדירקטוריון, שם גם מתקיימת בקרה, מתקבלות החלטות על השקעות וכיווני פעולה של החברה. בהחלט יש מקום בחודשיים הקרובים לקיים דיון אודות מעדני יחיעם בפורום כזה או אחר של הקיבוץ, להזמין גם את מנהלי קרן גרין לנטרן ולקבל דיווח ממצה על תוצאות הפעילות בשנת 2022 ועל התוכניות לשנה הקרובה.

מבחינת נתונים מספריים והיות ועלון יחיעם הינו רב תפוצה אסתפק בדברים הבאים:

- בשנת 2022 מכירות מעדני יחיעם בשוק המקומי גדלו בכ-7% ביחס ל-2021.
- המכירות לאירופה נפסקו בתום הרבעון הראשון של השנה, ספק רב אם נצליח לחדשן.
- המכירות לארה"ב נפגעו בשל עצירה במחצית אוקטובר 22. בסוף ינואר - כלומר החודש - ככל הנראה, נחדשן.
- בשנת 2022 המכירות של חברת הבת שלנו בארה"ב - A&H, עלו בכ-22% בהשוואה לאשתקד.

השנה שהסתיימה במעדני יחיעם, הייתה שונה לחלוטין מכל שנה שקדמה לה וזו לא אמירה בעלמא.

אציין וארחיב לגבי ארבעה דברים שהפכו שנה זו לייחודית.

שינויים מבניים

בחודש אפריל החלה הפעילות של קרן גרין לנטרן ובאופן ספציפי יונתן אביבי ויוסף אליעז.

אנחנו מורגלים כל השנים בעבודה עם יו"ר חיצוני אבל עכשיו זה שונה. יהודה בן חיים ממנו נפרדנו באירוע מרגש לפני כחצי שנה וקודמיו, היו מצוינים, מעורבים ואכפתיים, אנשי מקצוע ומנוסים.

אבל הם לא היו הבעלים והמעשה הניהולי היה כולו עלינו - הנהלת החברה ועובדיה.

עכשיו זה שונה. יונתן ויוסף מעורבים, נוכחים, משפיעים ויוזמים, עוזרים ומבקרים, מעירים ומנחים, באופן שמביא לידי ביטוי חיובי את האחריות שלהם כמי שמחזיק ב-51% ממניות החברה.

היות ומדובר באנשים שפעילים באופן דומה בחברות מזון נוספות במקביל ואשר ניסיון החיים המקצועי שלהם כולל עבודה בחברת יעוץ מובילה (המשך בעמ' 18)

יהודה בן חיים

בעולם, הם מביאים איתם ערך מוסף משמעותי וייחודי.
תוסיפו לכך את האופי וה-DNA של מעדני יחיעם, כחברה שבנויה על תשתיות של
'ענף בקיבוץ' במובן הטוב של המושג ותקבלו שילוב שעובד טוב, כמעט נעדר
שיקולים אישיים / זרים ואחרים, שאינם ענייניים.

יוחאי, ואפיק וארז

לצד הפעילות השוטפת - הנעת ורווחת עובדים, ייצור ומכירה, איכות ובטיחות עובדים ומזון, פיתוח מוצרים שיווקם ומכירתם, תחזוקה ובנייה ועוד, אנו עוסקים רבות בשיפור ושינוי הקיים.

לפני מספר חודשים בוצע בהובלת והנחיית יונתן, תהליך אסטרטגי ממוקד. התקיים דיון והתקבלו החלטות באילו 5 עד 7 תחומים מתמקדים ובהם אנו עוסקים בצוותים מוגדרים ובמליאה מצומצמת באופן אינטנסיבי. התוצאות לא יהיו מיידיות והיעדים לא יושגו ב-100%, אבל התהליך עובד ומתבצע באינטנסיביות ובתחושה חיובית של יצירה אני יכול להעיד, הגם שלא אפרט, זה שונה ומאתגר ביחס לאופן עבודתנו קודם לכן.

עלויות

מחירי התשומות קפצו ברבעון האחרון של שנת 2021 ונשארו גבוהים בכל שנת 2022.

אנחנו לא יכולנו להעלות את מחירי מוצרינו ורק עכשיו, במהלך ינואר 23, ככל הנראה, נצליח להעלותם בשיעור של כ-9%. מה המשמעות?! ואני מתכוון לגבי 2022.

חשבתם נכון, הרווחיות נשחקה. הנה עוד נתון, הגם שלא מספרי. כאן לא מדובר באירוע ייחודי לגבי מעדני יחיעם, אלא בתמונה משותפת לרוב רובן של חברות המזון.

בכל זאת, ידענו והצלחנו לפעול באופן כזה, שלא נוצר משבר תעסוקתי, לא נפגעו המכירות בשוק המקומי, אלא להיפך, גדלו ולא נעצרו פעולות ההשקעה והפיתוח.

(המשך בעמ' 20)

ערב גאלה לכבוד מעדני יחיעם, עם מכירת החלק לקרן גרין לנטרן

חידוש ציוד

סיימנו את תהליך העברת כל מערכות הקירור / מיזוג / ייבוש וצינון ממחולל קירור מסוג פריאון שיוצר נזק לאטמוספירה, למחולל קירור מסוג גליקול, שהוא ידידותי לסביבה, תהליך שהחל כבר בשנת 2017. הוספנו ציודים במחלקת הייצור. מערבב ואקום ומכונת שטיפה ולראשונה מאז הקמת המפעל אנו נערכים להגדלת כושר הייצור תוך שילוב מערכות אוטומטיות. הוזמן ציוד פריסה ואריזה, שיכלול מרכיבי רובטיקה ואוטומציה, הציוד יגיע ויופעל במחצית השנייה של שנת 2023.

מוצרים חדשים

גם בתחום המוצרים החדשים אנו מרחיבים את מוצרי הפרימיום הפרוסים - רוסטביף צלוי, פסטרמה מהמעשנה, צלעות אסדו. הוספנו מוצר נוסף לסדרת נקניקיות הגורמה - נקניקיות בראטוורסט ולסדרת המותססים - סרוולט 250 גרם במתקן היבשים ועוד. ישנן עוד תכניות רבות שמטבע הדברים לא יפורטו כאן.

תחושת שייכות

דווקא בהקשר זה - אי פרוט - אולי זה המקום לומר שאחד מהמאפיינים של התנהלות מעדני יחיעם הינו תפוצה מאוד רחבה של רעיונות מחשבות, תהליכים, החלטות ואף נתונים. אני מאמין שיש בכך כדי להגביר את המעורבות ותחושת השייכות, זה יוצר פוטנציאל להעלאת רעיונות חדשים מיותר אנשים ויש כאן גם ביטוי למימוש האמירה של השופט העליון האמריקאי - לואי ברנדייס: "אור השמש הוא חומר החיטוי הטוב ביותר".

הפגיעה בייצוא

עניין נוסף שהיה חריג לשנה זו הינו הפגיעה בייצוא שהוזכרה גם קודם לכן. אוסיף ואסביר, שאירוע חריג ובוודאי שלילי זה, איננו כתוצאה ממחדל או אי פעולה שלנו. יש כאן שילוב של התפרצויות, שיתכן שיהפכו לשגרתיות, של מחלות עופות; ניו-קאסל ושפעת העופות, ביחד עם מצב רגולטורי לפיו לא ניתן לייצא לאירופה מוצרים שיוצרו מחומר גלם שמקורו במשחטה, שגם אם היא מאושרת ליצוא, היא נמצאת ברדיוס של 10 ק"מ ממוקד בו התפרצה המחלה, או שהמשק ממנו קלטה המשחטה את ההודים נמצא בתחום רדיוס כאמור. לזה תוסיפו את השינוי שעדיין לא הבשיל במלואו, לפיו הפיקוח הווטרינארי על המשחטות נשאר באחריות משרד החקלאות, בעוד שהפיקוח על המפעלים המייצרים עבר לאחריות משרד הבריאות. בשבועות אלה, אנו מתרכזים בהחזרת והסדרת הייצוא לארה"ב תוך תקווה שנצליח בכך.

בהקשר של הפגיעה בייצוא, אוסיף שני דברים:

א. זה לא ייחודי למעדני יחיעם, טירת צבי נמצאים בדיוק באותה הסירה. בעוף טוב זה שונה כי הקבוצה כוללת גם משחטה מאושרת לייצוא, הם ממשיכים לייצא ונחלשו מאוד בשוק המקומי. זוגלובק, שהתחזקה השנה משמעותית בשוק המקומי, איננה מייצאת מזה כעשור.

ב. גם הסיוע המדינתי לו היינו זכאים באמצעות רשות השקעות וזאת בתחום ההשקעות בצידוד, נעצר בשל הפגיעה בייצוא. אנחנו פועלים למצות זכויות באמצעות כלים מדינתיים חלופיים, עדיין איננו יכולים לומר בביטחון שהצלחנו, הגשנו תוכנית משמעותית ואנו ממתינים לתוצאות והחלטות רשות ההשקעות. ועוד דבר, מספר שנים אחרי סיום עבודתו של מורדו במפעל, חזרנו לעבוד איתו וב-5 השנים האחרונות, מורדו, כמומחה בתחום, יזם וליווה פעילות שיווק, מכירה וקשר, עם הלקוחות בצרפת. גם פעילות ברוכה זו נפסקה, שלא מתוך בחירה, אלא נוכח הנסיבות.

הצלחת המפעל בארה"ב - A&H

לפני 10 שנים, במאי 2012, רכשנו 80% מחברה זו, מידי 3 שותפים אמריקאים, כאשר המוביל ביניהם, סט לוויט, היה ועודנו מנכ"ל החברה והוא מחזיק ב-20% המשלימים. השנים הראשונות לא היו קלות, אך בהמשך ובעיקר בשנתיים האחרונות, פעילות החברה התרחבה, המכירות גדלו והרווחיות שופרה.

גם שם יש צוות מצויין, בראשות סט. החברה הצליחה לחדור יותר ויותר לנקודות מכירה ברשתות 'כל אמריקאיות', מפתחת מוצרים חדשים, תוך שיפור מתמיד והשקעות בציד. התוצאות כאמור ניכרות - כמעט 30% גידול בשנתיים. לקראת שנת הפעילות הנוכחית, התחלנו בפעם הראשונה, לעסוק באופן מעשי באפשרויות להרחבת המפעל; עדיפות ראשונה הרחבה בתחום המפעל הקיים. זה המקום והזמן לפרגן מכל הלב, למיכה רכבי, שהיה היזם, הדוחף ומי שניהל ביחד עם סט באמריקה ואחר כך מכאן, את הפעילות והחיבור עם מעדני יחיעם, וליהודה בן חיים, שהיה יושב הראש של הדירקטוריון בכל העשור האחרון ואשר היה לו את החזון והראיה קדימה לגבי הפוטנציאל הגלום ברכישת החברה באמריקה. עד כאן הדברים הייחודיים לשנת 2022, או ליתר דיוק אותם דברים שהייתה להם השפעה מהותית על התוצאות לחיוב או שיפור ובוודאי שגם קדימה.

המרקם האנושי

כדבר אחרון ולא ייחודי לשנת 2022, אני רוצה לציין את המרקם האנושי של עובדי מעדני יחיעם. אתחיל מכך שאציין כי השנה נפרדנו ממספר עובדים, חלקם מנהלים, שעשו עבודה משמעותית במעדני יחיעם במשך עשרות שנים ואני לא מגזים. נצר אלוני - כסמנכ"ל תפעול, אותו החליף מולי מהישוב אשחר. עופר בלבן - כמנהל אחזקה ובינוי, אותו החליף מתוך המפעל מרואן. יהושע לוי ואריה בר - שכתפקיד אחרון עבדו בחנות המפעל שנסגרה לאחרונה, ולפני כן יהושע כסוכן מכירות ואריה כמנהל מכירות, באזור הצפון.

אנשי המפעל בערב גאלה

פרידות הן לא קלות ולא תמיד מבטאות רצון משותף בנקודת הזמן בה מסיימים. אני מכל מקום, לא שוכח לרגע את כל הטוב שכל אחד מהחברים שאת שמם ותפקידם הזכרתי מעלה, עשה במעדני יחיעם, מודה להם ומאחל לכולם הצלחה בעיסוק חדש או בכל פעילות בה יבחר.

הנהלת מעדני יחיעם מעורבת מגדרית; חציה נשים. רויטל - בכספים ותוכנית מדינה, טלי - במשאבי אנוש, שכר ורכש בשר, מוריה - באיכות ובטיחות מזון, עינב - ברכש חומרי אריזה ותוספים, רונית - ייצוא.

חציה בחורים. תמיר - בשיווק ומכירות, ארז - בטכנולוגיה ופיתוח מוצרים, מולי - בניהול ותפעול, מרואן - באחזקה, פטין - בתפ"י, יוחאי - מנכ"ל.

אוסף ואציין את בוצ'צ'ו, שכיהן שנים רבות בהנהלה כמנהל תפעול, תפ"י ועוד, ועכשיו הוא נמצא בשלב של שינוי עיסוק בתוך המפעל.

לא אזכיר את שמותיהם של כל 150 ומעלה, עובדי המפעל, אבל כן אומר, שלמרות שגם לנו יש תקופות של קושי במילוי השורות וקורה שחסרים עובדים בקווי הייצור, בישול, אריזה וליקוט - אנחנו חריגים לטובה - וזאת אומרים בפירוש גם מנהלי קרן גרין לנטרן - בהשוואה למצב, לקשיים ולחיסורים, במפעלי מזון בפרט ותעשייה אחרים, בכלל.

אני משוכנע שמצב זה הינו תוצאה של גישה סולידארית, משתפת ואוהדת, בין עובדים ומנהלים, בין עובדים לבין עצמם. גישה שוויונית, מתוך הבנה פנימית בין עדות, מגזרים, דתות ואמונות.

בהקשר זה אציין, שכל מנהלי מחלקות החרושת - אסעיד, חמודי, סאמי, והבה, ויסאם, ומרואן, הם בני המגזר הערבי, דרוזים או ערבים מיישובי האזור, בדיוק כמו כ-75% מכל עובדי המפעל, שהם בני המגזר. נתון ממחיש נוסף מצביע על כך ש-35% מהעובדים במפעל עובדים בו 10 שנים ומעלה ובכללם הוותיקים מביניהם - יצחק, אהרון, מוקי, מיכה, יאיר, ואפיק אגא ואלה - מנהלת המעבדה.

הרבה פעמים אני חושב ושואל את עצמי איך זה יכול להיות שאנו מצליחים לגדול ולהיות מבוקשים וזאת למרות שני משתנים מורכבים.

הראשון - תחרות מול חברות שהן משמעותית גדולות מאיתנו.

השני - פעולה בתחום של ייצור ומכירת מעדני נקניק ופסטרמה, שהוא מרובה סיכון, אחריות ופיקוח עד כדי כך, שמשווים אותו מבחינות אלו למפעלי התרופות וחברות התעופה.

התשובה שלי לעצמי, מחזירה אותי אל המוטו של מודי בראון, אדם מיוחד שהלך לעולמו, בשנת 2022 הלא קלה, שאמר והאמין; "הכל אנשים".

בהצלחה,

יוחאי

חברים בערב גאלה

אילנה בן ישראל – זיכרה לברכה

אילנה בן ישראל, אישה יפה וחכמה, חברת קיבוץ ותיקה,

אמא

מורה בחסד

אומנית – שחקנית וציירת

חובבת תיאטרון וספר

אילנה בן ישראל הלכה לעולמה ואיננה עוד...

אילנה נולדה בשנת 1929 בעיר לבוב. בת יחידה למשפחה חילונית, מבוססת כלכלית.

הסב, אבי האם, היה נציג יהודי גליציה בפרלמנט האוסטרו הונגרי. האב, עורך דין במקצועו, נאלץ להפוך לכנר, בשל גזרות המקום. כך הכיר את זוג הפולנים חשוכי הילדים, שבזמן המלחמה החביאו בביתם את אילנה, כקרובת משפחה מהכפר. בעת הצורך הוסתרה מתחת לשולחן, ושהתה כך במשך ארבע שנים.

עם תום המלחמה, בהיותה בת 16, מצאה עצמה אילנה בודדה, יחפה ברחובות, ללא איש בעולמה.

למזלה פגשה את נציג עליית הנוער והצטרפה לקבוצת נערים שהעפילה לארץ באוניה "לנגב". האוניה נתפסה על ידי הבריטים ואילנה מצאה את עצמה בקפריסין. שם למדה את העברית הטובה שלה, המוכרת לכולנו. בקפריסין התחברה אילנה לקבוצת השומר הצעיר, איתה הגיעה ב-1947 לרמת השופט, ומשם לקריית חיים לקיבוץ יחיעם.

המפגש עם דוד התרחש בנהריה. דוד הגיע מקיבוצו, קיבוץ געש, כדי להעמיד תערוכה של ציירי התנועה הקיבוצית. אולי היה כאן רמז לבאות, לכך שאילנה תעסוק גם בציור.

אילנה ודוד הקימו את משפחתם ביחיעם, ונולדו נמרוד, אביטל וגדעון.

רוב שנותיה בקיבוץ עבדה אילנה במערכת החינוך. תחילה כמטפלת, אחר כך כמורה לעברית באולפן ומאוחר יותר כמורה לתנ"ך במוסד "אשרת". אילנה תיזכר תמיד כמורה מעולה ומסורה שראתה בעשייתה שליחות ולא רק עבודה. בשנים 1971-1974 הייתה המשפחה בשליחות התנועה באיטליה. גם פרק זה שייך במהותו לעשייה החינוכית.

לאחר יציאתה לגימלאות חיפשה אילנה משהו לעסוק בו. התנדבה לעבוד בבית החולים בנהריה והצטרפה לחוג לציור. עבודותיה נמצאות לא רק במועדון לחבר, בספריה ובחדרי חברים, אלא גם הוצגו בארץ במספר תערוכות וזכו לביקורות נאות.

עם חלוף השנים בריאותה כבר לא איפשרה לה לעסוק באשר אהבה. ואילנה שהייתה אשת ספר, אפילו הקריאה כבר קשתה עליה. התחיל המעבר בשלבים למגורים בבית המשפחתי, ובארבע השנים האחרונות שהתה בו באופן מלא. מסלול חייה של אילנה לא היה פשוט וקל, אבל אילנה ידעה למצות את הטוב שבחיים וכך נזכור אותה. יהיה זכרה ברוך

נעמה אבירן

יחיעם 3.1.2023

לנמרוד, אביטל וגדעון

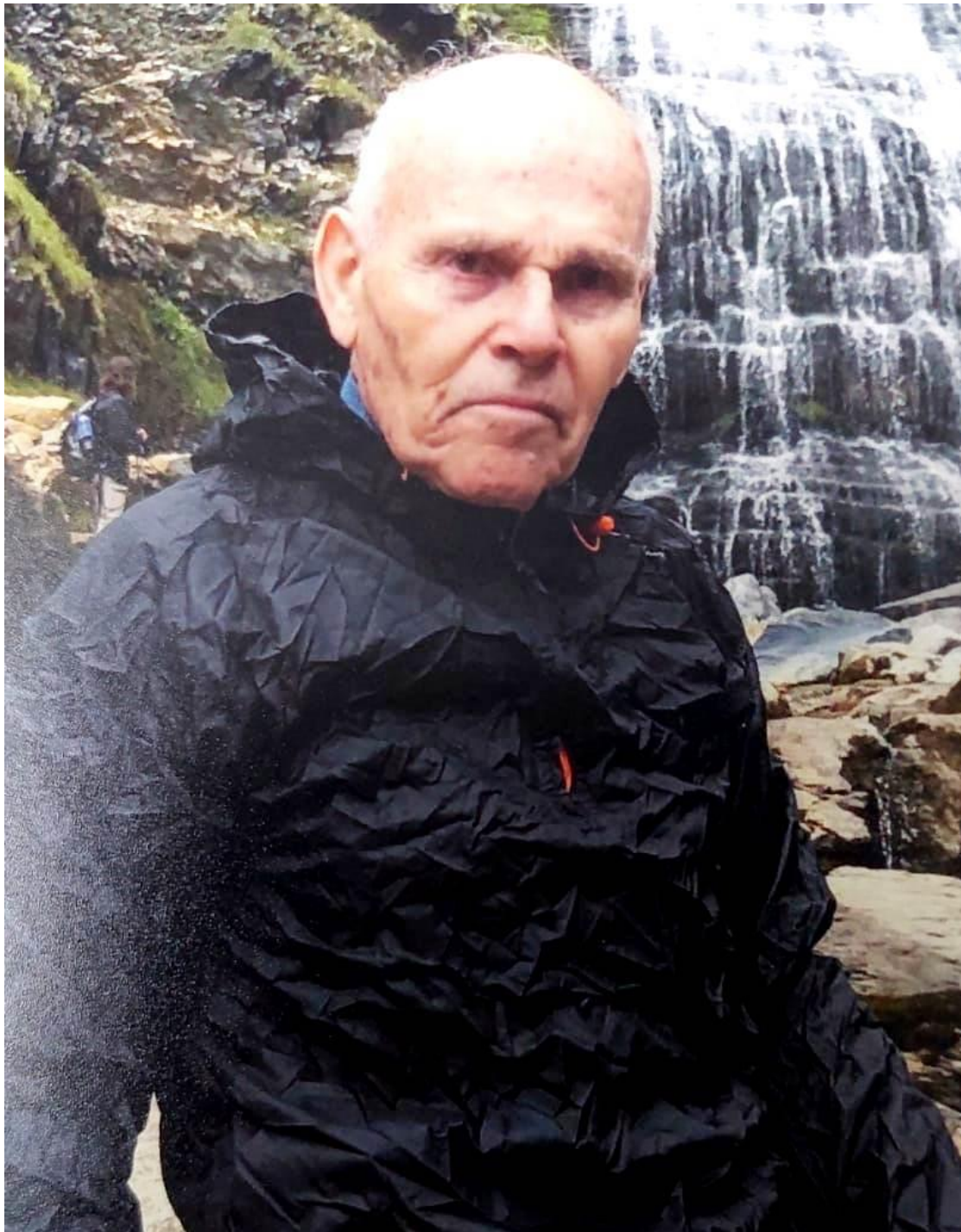
בני ובנות זוג וילדים

נכדים של אילנה

משתתפים בצערכם ומחבקים אותכם

בית יחיעם

יאיר ארגמן זיכרו לברכה

אדמת יחיעם נעה באי נוחות. שורש אדיר נעקר ממנה.
עץ עב שורשים ורחב צמרת.
יאיר ארגמן הלך לעולמו

יאיר נולד בחיפה. באחד במאי, 1927. ילד רביעי לחנה ובוועז רוטבלט, לימים ארגמן. אחיו, יוסף, משה וציפורה היפה, שנפטרה בגיל שלוש מדלקת ריאות, נולדו בכפר תבור, שם נישאו וחיו הוריהם עד שעברו לחיפה. אחרי יאיר נולד אחיו הצעיר, ידידה. השניים היו קרובים מאד, עברו ביחד את כל ילדותם, כזוג פרחים שובבים.

מרכז החיים המשפחתיים היתה חנות המכולת המשפחתית, בה עבדו כל בני הבית. אבל אהבותיו האמיתיות של יאיר כבר מילדותו המוקדמת, היו מזג האוויר והטבע. בספר שכתב בשנת 2012, "היציאה מהמצור, סיפור חי", הוא מספר איך כילד פעוט, עוד בטרם ידע לדבר, היה יוצא לרקוד בגשם ועולה על גג הבית בעת סופות רעמים וברקים, לראות את העננים המביאים את הגשם הנכסף. לימים למד יאיר מטאורולוגיה באוניברסיטה והיה 'איש הגשם' של קיבוץ יחיעם, עד אחרי שעבר את גיל 90.

אבל יותר מהכל, היה יאיר איש של אדמה.

"יאיר אהב את האדמה והעבודה בחקלאות בלב ובנפש", כתב קרייג בהודעת האבל שהוציא בשם אנשי ענף חקלאות יחיעם, "כאשר אני חושב על חקלאות יחיעם, אני מיד חושב על יאיר, בגיל שיבה מתקדם ובבגדי עבודה, עובד בין שורות עצי הפרי. אי אפשר למצוא דוגמא טובה יותר ממנו לחקלאי אמיתי שאהב את העבודה ולא פחד מהקשיים שבה. גם אחרי פרישתו, דאג להתקשר אלי ולהיות מעודכן בכל מה שקורה במטעים. אני זוכר אותו מיומי הראשון ביחיעם והוא דמות שתמיד הייתה שם.

לצער", מציין קרייג, "קשה היום למצוא חקלאי כמותו בענף החקלאות בישראל".

הצטרפותו של יאיר כנער לתנועת השומר הצעיר, כפי שהוא מעיד על עצמו בספרו, סיימה את תקופת ילדותו וסימנה את עתידו. כמו גם המאבק שניהל מול אביו, כדי שירשה לו לעבור בכיתה ח' ללמוד בבית הספר ביגור, במגמה החקלאית. בגיל 18 הצטרף עם חבריו מגדוד ניר של השומר הצעיר בחיפה, לגרעין שלימים הקים את קיבוץ יחיעם.

יחד עם חבריו לגרעין הגיע לשיבה הזמנית בקריות, לסיוע בהחזקת מצפה גבולות שבנגב, ויחד איתם עלה, בשנת 1946, להתיישב במבצר ג'דין. מיד עם הגעתם לנקודה, הקים יאיר את גן הירק.

כשכבר היה ברור שמלחמה עם השכנים הערבים היא בלתי נמנעת, נשלח יאיר לרמת יוחנן, לקורס אתתים והיה אחד מאנשי הקשר המרכזיים בין חברי הקיבוץ המבודדים לבין העולם החיצון, עד תום מלחמת השחרור.

ממש עד ימיו האחרונים עסק יאיר בסיפור העלייה, ההתיישבות והמלחמה, של הקיבוץ, שהשפיע עליו כל כך עמוק. הוא סיפר לכל מי שהיה מוכן לשמוע, ובכל מסגרת, כולל דורות של ילדים.

את רבקה היפה, בעלת הצמה העבותה, פגש יאיר בעמדת השמירה, במקרה, כששניהם נשלחו לשמירה באותה משמרת.

מהר מאד צמחה האהבה ובאו לביטוי המכנים המשותפים להם, אהבת הטבע, אהבת הטיולים והקיבוצניקיות האדוקה.

אהוד, זיכרו לברכה, בנם הבכור של רבקה ויאיר, נולד ב 1950, שחר נולד ב 1958, ודפנה, הבת המיוחלת אחרי שני בנים, נולדה ב 1964. כשהיתה רבקה כבר בת 41 ואהוד הבכור בן 20 חייל בצבא, הרתה רבקה ונולדה בת הזקונים, לירון.

רבקה ויאיר היו זוג אוהב ומתואם. הם הירבו לטייל בארץ ובחול, רבקה היתה המורה המיתולוגית, מסורה לעבודתה הציבורית והמחייבת, ויאיר, המשך את עבודתו בפרדס, איתו היה מזהה לחלוטין. הם הקימו את ביתם והתמסרו לגינה ולעצי הפרי שנטעו. רבקה היתה האמא העסוקה תמיד ויאיר היה ההורה הרך יותר, הקשוב, היושב ליד מיטת ילדיו, מספר להם סיפורים בלילות.

כל השלושה, שחר, דפנה ולירון, זוכרים היטב את הסיפורים של אבא, את המדורות ואת הטיולים בטבע.

"כשאבא היה בוועדת קליטה", נזכר שחר, "יואש ומלכולה ונורית וחנוך רצו לעבור מפלמחים ליחיעם. הוא חשב שאחד ממבחני הקליטה חייב להיות טיול והולך אותם לוואדי, כשאני יושב על כתפיר".

"בהקמה", מספרת דפנה, "היינו עושים מדורות עם השכנים. וכל שבת היינו הולכים לוואדי, היה לנו עץ קבוע שתחתיו היינו יושבים לאכול".

יאיר, שלא זכה לגילויי חיבה ואהבה מצד אביו, כן זכה לקבל ממנו מטען עשיר של תרבות, כיאה למוצאו הרוסי.

"היינו יושבים על יד הרדיו הישן ישן", נזכרת דפנה, "הוא היה מושיב אותי על ברכיו משמיע לי מוזיקה קלאסית, ומספר לי, על תמונות בתערוכה, על קרנבל החיות, עכשיו תשמעי את האפרוחים, הוא היה אומר, עכשיו את העצים".

"היו לו כמה תקליטים קטנים כאלה, עם חור גדול", מוסיפה לירון, "קרנבל החיות, תמונות בתערוכה, פטר והזאב. הוא לימד אותי על מוסורגסקי, בטהובן, ברהמס ועוד. הוא היה איש מאד מלמד. אני זוכרת גם שהוא היה מדלג איתי על הכבישים של הקיבוץ והיה הולך איתי לראות 'בית קטן בערבה' ו'טלפלא', בטלוויזיה שהיתה בכיתה של דפנה".

ארבעת הילדים, לאחר שירות צבאי משמעותי ביותר, עזבו את הקיבוץ, נישאו והקימו משפחות.

בגיל 50 עמד יאיר בפני ניתוח ברכיים. הרופא המליץ לו להפסיק לאכול בשר והוא הפך לצימחוני. עם הזמן, בהשפעת שחר וענת, עבר לטבעונות אדוקה, שהפכה לאורח חייו עד יומו האחרון.

ועוד שלוש אהבות גדולות היו לו, ליאיר. התנ"ך, אליו היה קשור בכל ליבו עוד כילד, בן לאם מאמינה. קריאה בספרות יפה, לה הקדיש יותר ויותר שעות ככל שהלך והזדקן. עד היום ניתן למצוא את החותם שהשאיר עם חוות דעתו, בכתב ידו, על מאות כרטיסיות בתוך ספרי הספרייה. וכתובה. תמיד שלח את ידו בכתובה, פרוזה וגם שירה.

בגיל 75 לקתה רבקה בדמינציה שהלכה והתפתחה בהדרגה. בהתחלה חווה יאיר קושי גדול, היה לו הרבה כעס על המצב, עליה. הוא הלך לאיבוד, כי תמיד היא היתה הבוס, האחראית על יחסי המשפחה, הקשרים עם כולם. בראשית המחלה עוד עמדו רבקה ובעיקר יאיר, על כך שרבקה תישאר בבית ותיעזר במטפלות והחיים השתנו לחלוטין. בהמשך, כשלא ניתן עוד לטפל בה בבית, עברה רבקה לבית המשפחתי.

יאיר עבר תהליך אישי עצום. הוא לקח על עצמו לנהל את כל הקשרים המשפחתיים, פתאום זכר את כל תאריכי הלידה של כולם וציין אותם בברכות מחורזות ובמתנות. החל לבשל ולתחזק את הבית. אבל בעיקר התמסר לרבקה, ישב על ידה שעות רבות מידי יום, מדבר אליה ומלטף אותה ברוך והוציא אותה לטייל ברחבי הקיבוץ, כשהוא דוחף בעליות ובירידות את כיסא הגלגלים הכבד. רבקה נהייתה מאד רכה, השילה את כל הנוקשות שאיפיינה אותה ויאיר הגיב בהתאם. היתה עדנה לאהבתם והיא כמו חזרה אל ראשיתה.

(המשך בעמ' 32)

ב – 2009 חלה אהוד בסרטן. המשפחה כולה עברה ימים קשים ביותר, עד שנפטר אהוד, בינואר, 2010. רבקה כבר היתה שרויה אז במצב של חוסר מודעות ויאיר, שנעזר רבות בשלושת ילדיו הנותרים, לא יכול היה לחלוק את אבלו הכבד ואת הכאב הגדול עם מי שהיתה לו שותפה קרובה ואהובה כל כך, במשך שנים רבות. לאחר שנפטרה רבקה, בקיץ 2019, המשיך יאיר בכל הכוח בכל עיסוקיו ואהבותיו. יצא לטיולים, קרא ללא לאות, והתעניין מאד בכל הנוגע למזג האוויר, גם אחרי שהעביר הלאה את חובת מדידת המשקעים היומית. מידי שבוע נסע ללימודי תנך ולסדנת כתיבה ביהל.

"בשנים האחרונות", מספרים ילדיו, "הוא יצר קשרים עם הרבה מאד אנשים צעירים בקיבוץ. יש פה כמה משפחות שממש אימצו אותו. אהבו להקשיב לסיפורים שלו והוא מאד אהב לספר. חזר לימי צעירותו".

בעיקר אהב יאיר את מפגשיו עם ילדי הגנים, שבלעו בשקיקה את סיפוריו על ימי בראשית ועל הצומח באזור.

"עוד לפני שבוע", מספר שחר, "כשהסתובבתי איתו בקיבוץ, ילדים שאני בכלל לא מכיר, היו ניגשים אליו, לשאול אותו מה שלומו".

"הם אהבו אותו מאד מהימים שהיה הולך איתם לגן יער ומספר להם על ההתחלה של הקיבוץ", מציינת לירון, "בגלל שהיתה לו נפש של ילד היה לו קל להתחבר אליהם".

לפני מספר חודשים לקה יאיר באירוע מוחי קל. הוא התאושש ונדמה היה שהאיש הזה, הנטוע באדמה כמו עץ עבות יוכל לכל ויחזור לחיים מלאים.

אולם לא כך היה. יאיר הלך ונחלש, איבד את כוחו ואת יכולותיו ועבר לבית המשפחה. בשבת, ה – 31 לדצמבר, ביומה האחרון של שנת 2022 נעקר יאיר משורשיו והלך לעולמו.

היום מוטמן גופו באדמת יחיעם שהיתה לו בית.

יאיר, אדמת יחיעם מקבלת אותך אליה בחום ובחיבוק איתן, למנוחת עולמים ואנחנו נפרדים ממך בלב כבד. איש, עץ, סמל מקומי ומרכינים ראש עם כל בני המשפחה. ילדיך ובני ובנות זוגם, 15 נכדיך ושמונת ניניך.

נוח בשלום על משכבך

משולחנו של רז דגן

חגיגות 76 לקיבוץ

ביום שבת שמשי ונעים התקבצו להם יחדיו ילדים, נשים, גברים וטף וציינו את חג הקיבוץ במשחק חפש את המטמון, בו עברו בין מקומות היסטוריים ונקודות ציון ברחבי הקיבוץ וביצעו משימות הקשורות למקום.

בסיום המשחק זכו כולם למפגש קהילתי מרגש, על דשא חדר האוכל, עם תמונות ממרוצת השנים בחיי הקיבוץ וארוחת צהריים דשנה, מעשה ידיהם של ריקי גרשון ומשפחת הספל-ברמן להתפאר.

(המשך בעמ' 34)

חנוכה 22

את חג החנוכה חגגנו בצעדת הלמפיונים המסורתית והדלקת נרות קהילתית רב דורית, אשר האירה את הקיבוץ.
 תודה רבה לנערים שעזרו לארגן ולבצע את האירועים האחרונים.

תהלוכת למפיונים. מכינים וצועדים

מילות פרידה

קהילת יחיעם היקרה,

לפני קרוב לחמש שנים ניגשתי למכרז ריכוז תרבות ביחיעם. קיבלתי את התפקיד, אך לא באמת הבנתי אז עד כמה זכיתי וכמה משמעותי יהיה התפקיד. זכיתי להכיר את מרבית תושבי יחיעם, כל אחד בפן שונה. דרך השתתפות בוועדות, הובלת תהליכים חברתיים שונים, קידום יוזמות, ארגון חגים ופעילויות וכו'.

בכל נקודה פגשתי אוסף של אנשים מיוחדים, שבחרו ביחיעם להיות להם לבית ולוקחים חלק בפאזל הגדול הזה. אמנם קצרה היריעה מלדבר על כל הרגעים שהיו אך בהחלט ישנם כאלה שהיוו ציון דרך משמעותי. אחד מרגעי השיא בשבילי התרחש לפני כחצי שנה כאשר חזרנו לאחר שנים רבות לחגוג יחד את סדר הפסח הקיבוצי עם יותר מ- 200 איש, בחדר האוכל. איזו התרגשות היתה לקיים ערב שכל כולו עשייה מקומית. במהלך שנותיי בתפקיד הגיעה אלינו מגפת הקורונה, אשר הציבה בפני אתגרים גדולים יותר, בנסיוני לשמור על חיבור של הקהילה, על תחושת ביטחון ועל לכידות. הרגשתי שאני צריך להמציא את עצמי בכל פעם מחדש ונעניתי לאתגר. בכל פעם שיצאתי עם המיול המזמר לחלוקה של ערכות עידוד, פגשתי פנים מחויבות.

לאט לאט חזרנו לשגרה של לפני הקורונה, אך שוב חוזר חלילה לבידודים והגבלות וההתלבטות איך להמשיך, הייתה גדולה. שוב הגבלות על אירועי השנה החדשה, התפרצות מחודשת בזמן טו בשבט וכו' ליוו אותי, בעוד שאני מנסה לקיים תרבות נרחבת ומגוונת ככל שניתן.

בפורים זה סוף סוף קרה ומשם השמיים היו הגבול. אירוע עצמאות עצמאי עם להקה מקומית, מועדי זיכרון, חגיגות שבועות משמחות ועוד... נכון, היו בדרך גם רגעים קשים, אך בסופו של היום מהכול גם צמחתי... זו הייתה הרגשה מדהימה. היכולת להביא קהילה שלמה לחגוג, להתרגש ולהיות ביחד, היא לא פחות מתחושת ערך אדירה ומספקת במיוחד. תפקידו של רכוז תרבות הוא מעצים ומעשיר, אך גם שואב ומאתגר מאוד. זהו תפקיד שכל כולו עשייה ללא גבולות ומתוך רצון לקדם את הקהילה ככל שניתן. מכיוון שכך, ראוי בעיניי שתפקיד זה ייעשה מתוך שליחות רבה ויכולת עשייה מרובה. לצערי כיום אין באפשרותי את הפניות לעשייה רבה זו.

לכן איני יכול להמשיך עוד בתפקידי ואני מסיים בסוף השנה את דרכי ברכוז התרבות של יחיעם.

לאחר שהבנתי שאני מסיים את תפקידי ולאחר שסיימתי להכין תוכנית תרבות לשנה הבאה, עברתי על התיקיות הרבות שבמחשבי והתרגשתי מכמות האירועים והעשייה שחוויתי.

בקרוב אנסה לערוך סרטון מסכם ולשלוח לכולכם. (עריכה וטכנולוגיה זה עניין מורכב אצלי).

אני רוצה להודות לעידן רז וירון פוקס, על הליווי המסור והתמיכה הגדולה, גם ברגעים קשים אותם חוויתי. בלעדיכם לא הייתי יכול לעשות את התפקיד כפי שהתאפשר – אתם אדירים.

תודתי גם לבני הנוער היקרים, שליוו אותנו בכל אירוע, משלב ההקמה ועד החיסול, אביב פלצנקו, אבשלום רדל, גלעד קורן וכפיר הספל ברמן.

וכמאמר שירת הנוער:
 "כל עוד הנוער לנו במולדת
 קום יקום חזון עם ישראל".

תודה גדולה לכל רכזי האירועים והפעילים שתרמו ויזמו לאורך השנים
 וכמובן לכל מי שידע לומר מילה טובה ולתת תחושת משמעות.
 והנה הגיעה העת לפרידה.
 חייתי איתכם וביניכם עם אהבה עצומה, יצרתיות רבה והתרסה מתמדת.
 אני נפרד
 בהשלמה, בשלווה ובנחת, מוקף בתמיכה ובאהבה רבה. זכיתי במשפחה
 מופלאה ובחברים נפלאים. תודה על החיים איתכם וביניכם.
 היו שלום.
 שלכם,
 רז דגן

לרז,

תודות גדולות מכל הלב!

הארת את ימינו והגיננו

והבאת כבוד למועדינו

דרך צלחה!

מקהילת יחיעם

לבת חן ואביה
למיכה גרוסמן
ולכל המשפחה המורחבת
מזל טוב
ואהבה גדולה!

לסוזי ונאור
פרקש
להולדת הבת
נועם
אחות לסול

לדניאל ויואל
רוזנקיאר
לסבתא פרנצי
להולדת
אלישע

ליוני ודנה
להולדת הבת
מאי
אחות לאור

לסבים
חווה ומשה שביט
להורים
עומר וליאור
ולכל שבט שביט
להולדת
נבו
אח לגב ושקד

לסבים
קרייג והגר שיהן
להורים
אדם וריאנון
להולדת התינוקת
אלי
באוסטרליה
הרחוקה

לסבים
סמדר ומרדכי בר
להורים
רמי ומגלי
להולדת
עלמה
אחות
ליאיר ודפנה

רינה גל בת 95

איריס שביט מברכת את אמא / סבתא רינה
על פי השיר "סטלבט בקיבוץ"

סבתא בקיבוץ דבר נדיר
סבתא בקיבוץ רעיון אדיר
סבתא שכזאת עם ראש ולב צעיר
זאת הסבתא שאני רוצה לשיר לה שיר

היא נולדה לפני 95 שנה
היא היתה פה הרבה לפני קום המדינה.
להקים פה חברה מיוחדת היא חלמה
אך המדינה שהיא הקימה- לאן היא נעלמה?
כן היא חינכה פה דורות של ילדים
להיות ישרים, חרוצים ונחמדים.
חינכה אותם ללמוד, לשוחח ולשמוע
איפה ישנם עוד אנשים כמוה...
סבתא בקיבוץ דבר נדיר...

תגיע לקיבוץ שם בקצה ההר
תראה דבר עתיק מאד, חזק כמו מבצר.
זוהי רינה, נטועה שם כבר הרבה שנים
אפילו שאותה לא בנו הצלבנים...
לפני ימים רבים פה הכל היה שומם
אבל רינה הגיעה כדי להילחם
לשמור על אידיאלים, להפריח ת'מקום
על רוב האידיאלים היא שומרת עד היום.
סבתא בקיבוץ דבר נדיר...

עכשיו כבר מגיעה לה קצת שלוה
היא חיה פה מוקפת אהבה
לא לכל השאלות יש לה תשובה
אך עדיין היא אופטימית ומקווה.
היא פוקחת עיניים כל יום ללא חשש
היא יודעת שכל יום מביא דבר חדש.
כי היו לה ויש לה חיים נפלאים
יאללה סבתא תמשיכי לעוף על החיים!

צופה פני עתיד...

**לרינה מכולנו,
המון ברכות לעוד הרבה שנות
בריאות, שמחות והנאות
בהערכה ואהבה,**

בית יחיעם